

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

 WARSZAWA.

№ 19.

 1 października 1926.

T R E Ś Ć :

ROZPORZĄDZENIE:	Str.
20. Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 września 1926 r. w sprawie dodatkowego pożywienia dla pracujących dochodowo więźniów	362
OKÓLNIKI:	
№ 1219/II. G. S./26 w sprawie opłat sądowych za doręczenia	365
№ 1221/II. G. S./26 w sprawie uposażenia za miesiąc październik 1926 r.	365
№ 1222/II. O./26 w sprawie zwrotu opłaty szkolnej w szkołach średnich za dzieci funkcjonarjuszów państwowych, sędziów i prokuratorów.	366
ZAWIADOMIENIA:	
Wykaz nieobsadzonych etatów w dniu 1 września 1926 r. w apelacjach: warszawskiej, wileńskiej i lubelskiej	367
RUCH SŁUŻBOWY	368
ADWOKATURA:	
a) W Okręgu Izby Adwokackiej w Warszawie	370
b) W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie	371
KONKURSY:	371

20.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 września 1926 r. w sprawie dodatkowego pożywienia dla pracujących dochodowo więźniów.

Zgodnie z rozporządzeniem z dnia 16 lipca 1923 r. (Dz. Urz. Min. Sprawiedl. z 1923 r. № 15 str. 358) dzienna zasadnicza norma żywienia pracującego więźnia została ustalona na 3000 ciepłostek, a ponieważ dzienna zasadnicza norma żywienia każdego więźnia wynosi 2400 ciepłostek, przeto więźni pracujący powinni na rk Działów Pracy więzień otrzymać dodatkowo przynajmniej 600 ciepłostek.

Zważywszy, że sprawa tego dodatkowego odżywiania, zarówno co do jakości i ilości pożywienia, jak i osób, którym ono przysługuje nie jest, jak to stwierdzono w czasie rewizji więzień jednakowo i właściwie przez PP. Naczelników więzień postawiona, podaje na podstawie art. 12 dekretu z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. № 15, poz. 202) do wiadomości i wykonania co następuje:

Dodatkowe żywienie otrzymują więźniowie, pracujący dochodowo, którzy wykonali normalne zadanie dzienne, wynoszące połowę zadania dziennego wolnego robotnika w tymże fachu. Wysokość kosztu tego dodatkowego żywienia wynosi minimum koszt 400 gr. chleba pytłowego według cen rynkowych. O ile jednak więzień zdrowy, i nie będący dopiero w okresie uczenia się danego fachu, nie wykonywa wyznaczonego mu zadania dziennego (połowy zadania dziennego wolnego robotnika) bez uzasadnionej przyczyny, to nie otrzymuje on zupełnie dodatkowego żywienia, jak również i wynagrodzenia za swą pracę, gdyż niewykonanie w tych warunkach zadania może być uważane tylko za przejaw lenistwa i niechęci do pracy. W razie policzenia wykonania części zadania, co może mieć miejsce przy nauce fachu, przy odwołaniu przez Zarząd więzienia od pracy, lub nie zwalnającego od pracy osłabienia fizycznego więźnia, wpływającego jednak na wydajność pracy, otrzymuje on część dodatkowego żywienia, odpowiadającą wykonanej części zadania.

Jeżeli przy obliczeniu kosztu własnego robocizny więźniów, zatrudnionych dochodową pracą, pozostałość z zasadniczej minimalnej kalkulacyjnej oceny pracy więźnia, przeznaczona na dodatkowe żywienie, nie wystarcza na zakup podług cen rynkowych 400 gr. chleba pytłowego, to zgodnie z okólnikiem № 1144/III. P. W./26 z dnia 19 stycznia 1926 r. (Dz. Urz. Min. Sprawiedl. № 3/26 str. 37) pozostałość się uzupełnia się odpowiednią dodatkową sumą, wyrównującą różnicę między wysokością w danym czasie ceny rynkowej 400 gr. chleba pytłowego, a wysokością sumy, wyznaczonej na dodatkowe żywienie. Powyższą dodatkową sumą z przewidywanymi dodatkami dla Skarbu Państwa należy uzupełnić sumę zasadniczej minimalnej kalkulacyjnej oceny pracy więźnia celem ustalenia ostatecznej minimalnej kalkulacyjnej oceny.

W wypadku, gdy pozostałość z zasadniczej minimalnej kalkulacyjnej oceny pracy więźnia, przeznaczona na dodatkowe żywienie, wystarcza na zakup podług cen rynkowych 400 gr. chleba pytłowego, lub przewyższa cenę rynkową tej ilości chleba, to żadnego uzupełniającego dodatku się nie stosuje, jak również nie zmniejsza się tej pozostałości i pozostawia się ją bez żadnej zmiany w tej samej wysokości.

Powyższe wyjaśni następujący przykład:

1. Przeciętna rzeczywista suma dziennego kosztu wyżywienia więźnia za miesiąc wynosi naprzykład	44,4 gr.
2. Podwojona (44,4 × 2)	88,8 "
3. Wysokość zasadniczej minimalnej kalkulacyjnej oceny pracy więźnia na 1-go	89 "

Z tej sumy pozostaje na dodatkowe żywienie według obowiązującej kalkulacji, dotyczącej robocizny więźniów 22 gr.

Jeżeli w powyższym wypadku cena rynkowa 400 gr. chleba pytłowego na 1-go danego miesiąca wynosi 20 gr. to znaczy mniej (w danym wypadku o 2 gr.) od pozostałości przeznaczonej na dodatkowe żywienie zgodnie z wyżej wymienionem wyliczeniem, wtedy tę ustaloną pozostałość w wysokości 22 gr. pozostawia się bez zmiany. Wobec tego ostateczną minimalną kalkulacyjną ocenę pracy więźnia otrzymuje się przez zwiększenie sumy zasadniczej minimalnej kalkulacyjnej oceny tylko o dodatki dla Skarbu Państwa.

Ostateczna minimalna kalkulacyjna ocena pracy więźnia zgodnie z przepisami ustala się w początkach każdego miesiąca na cały bieżący miesiąc gospodarczy. Mogą jednak zająć wypadki, że w ciągu tego miesiąca gospodarczego cena rynkowa kosztu 400 gr. chleba pytłowego wzrośnie w tym stopniu, że wyznaczona suma na dodatkowe żywienie w ostatecznej minimalnej kalkulacyjnej ocenie pracy więźnia będzie niższą od powyższej ceny rynkowej 400 gr. chleba pytłowego. Aby więc nie zmniejszać więźniom pracującym dodatkowego pożywienia ze względu na wzrost ceny rynkowej chleba, należy niezwłocznie różnicę między nową ceną chleba, a wyznaczoną poprzednio na dodatkowe żywienie uzupełnić ostateczną minimalną kalkulacyjną oceną pracy więźnia. O takim uzupełnieniu zaznaczyć należy w miesięcznym raporcie statystycznym w formie uwagi z podaniem ilości dni pracy obliczanych: 1) według kalkulacji kosztów, ustalonej na 1-go miesiąca gospodarczego, 2) według kalkulacji kosztów, uzupełnionej wskutek podwyżki ceny chleba. W razie zaś spadku ceny chleba w ciągu danego miesiąca gospodarczego nie powinna być stosowana żadna zniżka sumy, przeznaczonej na dodatkowe żywienie, ustalonej w początkach danego miesiąca gospodarczego na tenże miesiąc.

Z powyższego wypływa, że norma kosztu 400 gr. chleba pytłowego, wyznaczona, jako minimum dla więźnia za wykonanie normalnego zadania dziennego, jest w zasadzie tylko normą, regulującą wysokość sumy pieniężnej, przeznaczonej na zakup odpowiednich produktów żywnościowych dla więźnia. O ile więc za sumę wyznaczoną na dodatkowe żywienie dla więźnia można nabyć większą ilość tego chleba, lub inne odpowiednie spożywcze artykuły, to więzień, któremu przysługuje prawo otrzymania dodatkowego żywienia, powinien bezwzględnie otrzymać spożywcze artykuły za całkowitą sumę, wyznaczoną dla niego na dodatkowe żywienie. Więzień, uczący się dopiero rzemiosła, jeżeli wykonał połowę zadania dziennego, winien otrzymać połowę powyższego dodatkowego wyżywienia; zaś przy wykonaniu czwartej części zadania — czwartą część. Przy wykonywaniu przez uczących się danego fachu więźniów mniej niż czwartej części zadania dziennego, nie otrzymują oni dodatkowego żywienia i wynagrodzenia za pracę.

Mając na względzie, że na 1-go każdego miesiąca gospodarczego przy ustalaniu kosztów własnych robocizny więźniów, zatrudnionych przy robotach dochodowych, dla uproszczenia rachunków wynagrodzenie więźniów oblicza się przeciętnie w wysokości 20% od zasadniczej minimalnej kalkulacyjnej oceny pracy więźnia, zaś zgodnie z okólnikiem № 1144/III. P. W./26 z dnia 19 stycznia 1926 r. (Dz. Urz. Min. Sprawiedl. № 3, str. 37) wynagrodzenie podług stawki najwyższej może otrzymać nie więcej 20% pracujących dochodowo więźniów, a według stawki średniej — nie więcej 40% tych więźniów, powstaje z wynagrodzeń więźniów pewna pozostałość, która powinna być również użyta na dodatkowe żywienia.

Suma z pozostałości tej nie może się kapitalizować, lecz powinna być przez kierowników Działów Pracy użyta najpóźniej w następnym miesiącu na zwiększenie dodatkowego żywienia dla więźniów, którzy wykonali w jednym

dniu więcej niż normalne zadanie dzienne, gdyż przy zwiększonym wysiłku pracy nieodzownym jest również zwiększenie pożywienia. Powyższe zwiększenie dodatkowego żywienia może być również zastosowane do więźniów, którzy chociaż nie wykonali pracy ponad normalne zadanie dzienne, to jednak zasłużyli na podobne wyróżnienie swoją pracowitością i dobrym sprawowaniem się.

Ze względu na duże znaczenie dodatkowego pożywienia dla zdrowia i sił pracujących więźniów wszelkie sumy, przeznaczone na to pożywienie, powinny być bezwzględnie użyte tylko na zakup chleba lub innych artykułów spożywczych. Kapitalizowanie tych sum, lub kupowanie dla więźniów z powyższych sum rozmaitych niepożywnych artykułów, jak to: papierosów, tabaki i t. p. jest bezwzględnie wzbronione. Poza to jest wskazaniem jaknajbardziej celowe gospodarowanie sumami, przeznaczonemi na dodatkowe żywienie, żeby więźniowie mogli otrzymywać za daną gotówkę jaknajwiększą ilość dodatkowego pożywienia. Wobec tego pożądanem jest zakupywanie hurtowe przeznaczonych dla dodatkowego żywienia artykułów spożywczych, jak np.: mąki dla wypieku w więzieniu chleba, niezbędnych dla zdrowia więźniów—tłuszczów i t. p. Sumy, potrzebne na przeprowadzenie powyższych hurtowych zakupów, Działy Pracy mogą czerpać z ogólnych obrotowych kapitałów Działów Pracy, jako zaliczki, które będą potem pokrywane z funduszy, przeznaczonych na dodatkowe żywienie. Zakupione hurtowo artykuły spożywcze powinny być zmagazynowane i zapisane do księgi towarowej w dziale „produkty żywnościowe”. Czerpanie produktów spożywczych dla dodatkowego żywienia pracujących dochodowo więźniów z zapasów Działów Gospodarczych więzień pod żadnym pozorem nie jest dopuszczalne.

W związku z bezwzględnym zabronieniem używania sum, przeznaczonych na dodatkowe żywienie, na inne cele poza ich przeznaczeniem, więźniowie mogą otrzymywać papierosy i temu podobne niepożywne artykuły tylko za swoją zapracowaną w Dziale Pracy gotówkę. Żeby zwiększyć tę gotówkę, należy podnieść wydajność pracy więźniów, którzy wtedy mają prawo otrzymywać dodatkowe wynagrodzenie za pracę ponad normalne zadanie dzienne.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami dodatkowe wynagrodzenie więźniów za część wykonanej pracy ponad normę liczy się podwójnie.

Pozatem odnośnie do sumy, wyznaczonej dla więźnia, jako dodatkowe wynagrodzenie za wykonanie pracy ponad normę, znosi się obowiązek kapitalizowania jej połowy, mającego na celu złożenie funduszu, przeznaczonego dla tego więźnia po wyjściu jego z więzienia. Wobec tego, więzień może rozporządzać dla zaspokojenia swych bieżących potrzeb w więzieniu nie tylko połową sumy wynagrodzenia za pracę normalną (druga połowa kapitalizuje się dla otrzymania przez więźnia po wyjściu jego z więzienia), lecz również całkowitem dodatkowym wynagrodzeniem za pracę ponad normę. W celu więc zachęcenia więźniów do jaknajwydatniejszej pracy za zgodą zainteresowanych więźniów można z powyższych sum nabywać dla nich również i niepożywne artykuły, jak np.: tytoń, papierosy, tabakę i inne przedmioty użytku, o ile to nie sprzeciwia się regulaminowi więziennemu. Z tego źródła również można urządzić dla więźniów święta i inne uroczystości, z tym warunkiem jednak, że zainteresowani więźniowie wyrażą swą zgodę na użycie w powyższy sposób sum, przeznaczonych do ich rozporządzenia w więzieniu.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK № 1219/II. G. S./26

w sprawie

opłat sądowych za doręczenia.

Do wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

Nawiązując do okólnika № 1202/II. G. S./26, zaznaczam, że wobec podwyższenia z dniem 1 września r. b. taryfy pocztowej za listy polecane z 46 do 50 groszy (Dz. U. R. P. № 88 poz. 490) opłaty sądowe za doręczenia uległy również zwwyżce do wysokości 50 groszy.

Opłaty te należy zatem uiszczać zapomocą kombinowania znaczków 45 i 5-groszowych aż do czasu zupełnego wyczerpania obu tych typów; w wyjątkowych wypadkach, w razie braku znaczków jednego lub obu typów powyższych, opłaty za doręczenia mogą być uiszczane zapomocą znaczków 50-groszowych.

Warszawa, dnia 15 września 1926 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK № 1221/II. G. S./26

w sprawie

uposażenia za miesiąc październik 1926 r.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz Komisji Kodyfikacyjnej.

Powołując się na treść okólnika z dnia 28 czerwca 1926 r. (№ 1197/II. G. S./26) w sprawie uposażenia za miesiąc lipiec 1926 r. zarządzam na podstawie pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 21 września 1926 r. L. 2244/DB/4, by za miesiąc październik 1926 r. wypłacono uposażenie wedle zasad, obowiązujących dla uposażenia na miesiąc lipiec 1926 r., t. j. przy stosowaniu mnożnej 43 grosze, dodatku regulacyjnego 60 punktów i dodatku na mieszkanie w wysokości określonej w punkcie III okólnika z dnia 24 listopada 1925 r. № 1115/II. G. S./25.

Warszawa, dnia 24 września 1926 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK № 1222/II. O./26

w sprawie

zwrotu opłaty szkolnej w szkołach średnich za dzieci funkcjonarjuszów państwowych, sędziów i prokuratorów.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz Komisji Kodyfikacyjnej.

Prezydjum Rady Ministrów pismem z dnia 14 września 1925 r. № 13302 nadesłało następujący okólnik Prezesa Rady Ministrów:

„Do wszystkich Panów Ministrów w miejscu. Odwołując się do okólnika z dnia 4 września 1925 r. № 14604 w sprawie zwrotu opłaty szkolnej w szkołach średnich za dzieci funkcjonarjuszów państwowych, wojskowych, sędziów i prokuratorów, oznajmiam w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, iż na okres roku szkolnego 1926/27 zwalnia się od obowiązku przedstawienia zaświadczenia, przewidzianego w p. 11 wyżej wymienionego okólnika, że dziecko nie zostało przyjęte do państwowej szkoły średniej z powodu braku wolnego miejsca w danej klasie. Równocześnie wyjaśnia się odnośnie do p. 4 okólnika z dnia 4 września 1925 r. № 14604, że szkoły średnie artystyczne traktują się jako szkoły średnie zawodowe, wobec czego stosownie do p. 6 tego okólnika opłatę szkolną za dzieci, uczęszczające do takich szkół prywatnych zwraca się do wysokości 45 zł.”.

O tem zawiadamiam w celu stosowania się.

Warszawa, dnia 25 września 1926 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. Siennicki

Podsekretarz Stanu

Z A W I A D O M I E N I A .

Wykaz nieobsadzonych etatów w dniu 1 września 1926 r. w apelacjach: warszawskiej, wileńskiej i lubelskiej.

№ porządkowy		Ilość nieobsadzonych etatów:						Notarjuszów
		Sędziów				Prokuratorów	Podprokuratorów	
		Prezesów	Wiceprezesów	Sąd. Naj. wzgl. Rp., Ok.	Śledczych			
1	Sąd Najwyższy	—	—	1	—	—	2	—
2	„ Apel. w Warszawie . . .	—	—	—	—	—	—	—
3	„ „ „ Lublinie	—	—	—	—	—	—	—
4	„ „ „ Wilnie	—	—	—	—	3 ⁹⁾ , 10), 11)	—	—
5	„ Okręg. w Białej	—	—	1	—	—	—	—
6	„ „ „ Białymstoku	—	—	—	2 ¹⁾ , 2)	—	—	—
7	„ „ „ Kaliszu	—	—	—	—	—	—	—
8	„ „ „ Łomży	—	—	—	—	1 ³⁾	—	1 Zambrów
9	„ „ „ Łodzi	—	—	—	—	—	—	—
10	„ „ „ Mławie	—	—	—	—	—	—	—
11	„ „ „ Płocku	—	—	—	—	—	—	1 Płock
12	„ „ „ Siedlcach	—	—	—	—	—	—	—
13	„ „ „ Suwałkach	—	—	—	—	—	—	—
14	„ „ „ Sosnowcu	—	—	—	—	1 ⁴⁾	—	—
15	„ „ „ we Włocławku	—	—	—	—	—	—	—
16	„ „ „ w Warszawie	—	—	—	—	—	—	—
17	„ „ „ Kielcach	—	—	—	—	1 ⁵⁾	—	—
18	„ „ „ Lublinie	—	1	—	—	—	—	—
19	„ „ „ Piotrkowie	—	—	—	—	—	—	—
20	„ „ „ Radomiu	—	—	—	—	—	—	—
21	„ „ „ Zamościu	—	—	—	—	—	1	—
22	„ „ „ Wilnie	—	—	1	—	—	—	1 Szarkowszczyzna
23	„ „ „ Grodzie	—	—	—	—	1 ⁸⁾	—	1 Grodno
24	„ „ „ Łucku	—	—	—	—	1 ⁶⁾	—	—
25	„ „ „ Pińsku	—	—	—	—	—	—	—
26	„ „ „ Nowogródka	—	—	—	1 ¹²⁾	—	—	—
27	„ „ „ Równem	—	—	—	—	1 ⁷⁾	—	—

Sędziowie śledczy: 1) Bielsk. 2) Sokółka. 12) Baranowicze I rew.

Sędziowie pokoju: 3) Łomża zapas. 4) Sosnowiec zapas. 5) Bodzentyn. 6) Łuck zapas. 7) Równe. 8) Grodno. 9) Jaszuny. 10) Wilno zapas. 11) Święciany.

R U C H S Ł U Ż B O W Y W SĄDOWNICTWIE.

Mianowani: Mieczysław Siebauer, sędzia sądu okręgowego w Gnieźnie — wiceprezesem sądu okręgowego w Bydgoszczy, dnia 10 sierpnia 1926 r.; Hieronim Piotrowski, podprokurator przy sądzie okręgowym w Łomży — prokuratorem przy sądzie okręgowym w Zamościu, dnia 12 sierpnia 1926 r.; Dr. Kazimierz Jaroszewicz, sędzia sądu apelacyjnego w Poznaniu — Prezesem Senatu przy sądzie apelacyjnym w Poznaniu, dnia 19 sierpnia 1926 r.; Franciszek Duralski, dyrektor przy sądzie okręgowym w Poznaniu — sędzią sądu apelacyjnego w Poznaniu, dnia 19 sierpnia 1926 r.; Adolf Kassern i Adolf Gatnikiewicz, sędziowie sądu okręgowego w Poznaniu — sędziami sądu apelacyjnego w Poznaniu, dnia 19 sierpnia 1926 r.; Bolesław Gontarski, sędzia pokoju zapasowy w okręgu sądu okręgowego w Łomży — sędzią sądu okręgowego w Łomży, dnia 19 sierpnia 1926 r.; Paweł Masłowski, sędzia pokoju w Wieluniu — sędzią sądu okręgowego w Kaliszu, dnia 19 sierpnia 1926 r.; Jan Groch, sędzia sądu okręgowego w Gnieźnie — dyrektorem przy sądzie okręgowym w Starogardzie, dnia 19 sierpnia 1926 r.; Dr. Stanisław Antoni Kosman, naczelnik sądu powiatowego w Chełmnie — wiceprezesem sądu okręgowego w Toruniu, dnia 19 sierpnia 1926 r.; Jan Władysław Witecki, sędzia sądu okręgowego w Grudziądzu — sędzią sądu apelacyjnego w Toruniu, dnia 19 sierpnia 1926 r.; Tadeusz Madaliński, naczelnik sądu powiatowego w Grodzisku — sędzią sądu okręgowego w Bydgoszczy, dnia 3 sierpnia 1926 r.; Jan Kacprzyk, p. o. podprokuratora przy sądzie okręgowym we Włocławku — sędzią pokoju w Krośniewicach, dnia 2 sierpnia 1926 r.; Dr. Stanisław Czaputowicz, sędzia śledczy sądu okręgowego w Białymstoku z siedzibą w Bielsku — sędzią pokoju w Żarkach, dnia 3 sierpnia 1926 r.; Stefan Bleszyński, starszy referent Sekretarjatu Prawniczego Sądu Najwyższego — sędzią pokoju zapasowym m. st. Warszawy z przydzieleniem do Sekretarjatu Prawniczego Sądu Najwyższego, dnia 2 sierpnia 1926 r.; Tadeusz Ochocki, referent Sekretarjatu Prawniczego Sądu Najwyższego — sędzią pokoju zapasowym m. st. Warszawy z przydzieleniem do Sekretarjatu Prawniczego Sądu Najwyższego, dnia 2 sierpnia 1926 r.; Władysław Milkuszyk, sędzią pokoju IV okręgu m. Łodzi, dnia 12 sierpnia 1926 r.; Edmund Kaszewski, asesor sądowy — sędzią powiatowym w Koronowie, dnia 17 sierpnia 1926 r.; Aleksander Sielecki, egzaminowany aplikant w okręgu sądu apelacyjnego w Wilnie — sędzią pokoju w Wiczówce, dnia 23 sierpnia 1926 r.; Stanisław Kuszlejko egzaminowany aplikant w okręgu sądu apelacyjnego w Wilnie — sędzią śledczym I rewiru powiatu grodzieńskiego, dnia 25 sierpnia 1926 r.; Karol Hemmerling, sędzia sądu okręgowego w Cieszynie — sędzią powiatowym w Pszczynie, dnia 28 sierpnia 1926 r.; Stefan Błażej Olszewski, podprokurator komisor. przy sądzie okręgowym w Grudziądzu — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Grudziądzu, dnia 12 sierpnia 1926 r.; Władysław Jursz, p. o. podprokuratora przy sądzie okręgowym w Piotrkowie — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Piotrkowie, dnia 19 sierpnia 1926 r.; Stanisław Jarosz, kapitan korpusu sądowego — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Kaliszu, dnia 23 sierpnia 1926 r.; Bronisław Bizub, sędzia powiatowy w Dolinie — podprokuratorem przy sądzie okręgowym we Lwowie, dnia 25 sierpnia 1926 r.; Stanisław Wondrausch, sędzia powiatowy w Żółkwi — podprokuratorem przy sądzie okręgowym we Lwowie, dnia 25 sierpnia 1926 r.; Dr. Alfred Laniewski, sędzia powiatowy w Szczercu — podprokuratorem przy sądzie okręgowym we Lwowie, dnia 25 sierpnia 1926 r.; Dr. Gustaw Lipsz, sędzia powiatowy w Sokalu — podprokuratorem przy sądzie okręgowym we Lwowie, dnia 25 sierpnia 1926 r.; Izydor Emil Poech, sędzia powiatowy w Haliczu —

podprokuratorem przy sądzie okręgowym we Lwowie, dnia 25 sierpnia 1926 r.; Kazimierz Jelewski, sędzia powiatowy w Baligródzie — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Przemyślu, dnia 25 sierpnia 1926 r.; Zdzisław Łobaza, sędzia powiatowy w Dolinie — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Przemyślu, dnia 25 sierpnia 1926 r.; Witold Błażyński, sędzia śledczy w Stryju — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Przemyślu, dnia 25 sierpnia 1926 r.; Dr. Antoni Hołowczak, sędzia zapasowy w okręgu sądu apelacyjnego we Lwowie — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Samborze, dnia 25 sierpnia 1926 r.; Juljusz Medard Janicki, sędzia powiatowy w Glinianach — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Samborze, dnia 25 sierpnia 1926 r.; Stefan Pęksa, sędzia powiatowy w Bieczu — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Tarnopolu, dnia 25 sierpnia 1926 r.; Dr. Marjan Wróbel, sędzia powiatowy w Trembowli — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Tarnopolu, dnia 25 sierpnia 1926 r.; Longin Szechowicz, sędzia sądu okręgowego w Czortkowie — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Stryju, dnia 25 sierpnia 1926 r.; Natan Fajertag, Stanisław Gross, Abram Herling vel Grudziński, Sara Rywlinowa, dnia 3 sierpnia 1926 r.; Dr. Zygmunt Dziurzyński, Antoni Bonifacy Kordowski, Jan Ludwik Kondracki, Adam Jan Michalewski, dnia 12 sierpnia 1926 r.; Dawid Joel Holcman, Adam Jagolnicer, Gizella Lernerowa, Dora Salamon, Mojżesz Zelmanowicz, dnia 17 sierpnia 1926 r.; Edmund Kozłowski, dnia 19 sierpnia 1926 r.; Jerzy Karol Czerwiński, Stanisław Gołąb, Janusz Daniel Rabski, Jan Tadeusz Raabe, Teodor Zalewski, dnia 23 sierpnia 1926 r.; Edmund Szabłowski, Antoni Stefan Librach, Juljusz Waclaw Kloss, dnia 28 sierpnia 1926 r. — aplikantami w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie; Czesław Pliszczyński, dnia 7 sierpnia 1926 r., Michał Superson, dnia 17 sierpnia 1926 r., Władysław Michniewski, dnia 26 sierpnia 1926 r. — aplikantami w okręgu sądu apelacyjnego w Lublinie; Piotr Narebski, Konstanty Murza Murzicz, Stanisław Piotrowski, Witold Tarasiewicz, Józef Zajkowski, dnia 17 sierpnia 1926 r.; Antoni Markowski, dnia 28 sierpnia 1926 r. — aplikantami w okręgu sądu apelacyjnego w Wilnie; Jan Nawroczyński, b. sędzia sądu apelacyjnego w Warszawie — notariuszem w Wyszogrodzie, w okręgu sądu okręgowego w Płocku, dnia 4 sierpnia 1926 r.; Włodzimierz Teodor Kenig, podprokurator przy sądzie apelacyjnym w Warszawie — notariuszem w Pułtusku w okręgu sądu okręgowego w Mławie, dnia 10 sierpnia 1926 r.; Juljan Marcelli Korsak, sędzia sądu okręgowego w Lublinie — notariuszem przy sądzie okręgowym w Wilnie, dnia 10 sierpnia 1926 r.; Juljan Mościcki, starszy buchalter sądu okręgowego w Wilnie — komornikiem na m. Wilno i powiat wileńsko-trocki z siedzibą w Wilnie, dnia 12 sierpnia 1926 r.; Kazimierz Sułtanowski, podsekretarz sądu okręgowego we Włocławku — komornikiem w Radziejowie w okręgu sądu okręgowego we Włocławku, dnia 19 sierpnia 1926 r.

Delegowani: Włodzimierz Kowal, aplikant egzaminowany — delegowany do p. o. sędziego pokoju w okręgu sądu okręgowego w Sosnowcu, dnia 10 sierpnia 1926 r.; Jan Gruszczyński, aplikant egzaminowany — delegowany do p. o. sędziego pokoju i sędziego śledczego w okręgu sądu okręgowego w Piotrkowie, dnia 14 sierpnia 1926 r.; Henryk Izdebski, aplikant egzaminowany — delegowany do p. o. sędziego pokoju i sędziego śledczego w okręgu sądu okręgowego w Piotrkowie, dnia 14 sierpnia 1926 r.; Ignacy Krawiec, egzaminowany aplikant — delegowany do p. o. sędziego pokoju i sędziego śledczego w okręgu sądu okręgowego w Kaliszu, dnia 19 sierpnia 1926 r.

Przeniesieni na skutek podania: Stanisław Wyszowski, sędzia sądu okręgowego w Białej na stanowisko sędziego sądu okręgowego w Warszawie, dnia 2 sierpnia 1926 r.; Dr. Stanisław Eugenjusz Müller, podprokurator przy sądzie okręgowym w Tarnowie na stanowisko podprokuratora przy sądzie okręgowym w Krakowie, dnia 7 sierpnia 1926 r.; Franciszek Franczak, sędzia po-

koju IV okręgu m. Łodzi na stanowisko sędziego pokoju w Kazimierzy Wielkiej, dnia 12 sierpnia 1926 r.; Mieczysław Pluciński, sędzia pokoju zapasowy w Wilnie na stanowisko sędziego pokoju w Wilnie, dnia 19 sierpnia 1926 r.; Zygmunt Skórczewski, sędzia pokoju w Wiczówce na stanowisko sędziego pokoju w Drohiczyńcu, dnia 23 sierpnia 1926 r.; Jan Jabczyk, komornik na powiat łuniniecki z siedzibą w Łunińcu na stanowisko komornika na powiat piński z siedzibą w Pińsku, dnia 12 sierpnia 1926 r.; Jan Skrzycki, komornik na powiat piński z siedzibą w Pińsku na stanowisko komornika na powiat łuniniecki z siedzibą w Łunińcu, dnia 12 sierpnia 1926 r.; Józef Zatoryb, komornik przy sądzie okręgowym we Włocławku z siedzibą w Radziejowie na stanowisko komornika przy sądzie okręgowym we Włocławku z siedzibą w Lipnie, dnia 12 sierpnia 1926 r.

Przeniesieni na skutek dyzlokacji sądów: Edmund Kenig, sędzia pokoju VIII okręgu m. st. Warszawy na stanowisko sędziego pokoju zapasowego w okręgu sądu okręgowego w Warszawie, dnia 25 sierpnia 1926 r.; Józef Kajzersztein Karzewski, sędzia pokoju zapasowy w okręgu sądu okręgowego w Warszawie na stanowisko sędziego pokoju IX okręgu m. st. Warszawy, dnia 25 sierpnia 1926 r.; Władysław Szabłowski, sędzia pokoju zapasowy w okręgu sądu okręgowego w Warszawie na stanowisko sędziego pokoju XXIX okręgu m. st. Warszawy, dnia 25 sierpnia 1926 r.

Unieważnienie nominacji: Władysław Rachwał, na stanowisko aplikanta w okręgu sądu apelacyjnego w Lublinie, dnia 19 sierpnia 1926 r.

Zwolnieni na skutek podania: Stanisław Kostka, sędzia powiatowy w Czersku, z dn. 30 listopada 1926 r., dn. 19 sierpnia 1926 r.; Artur Michnik, sędzia śledczy I rewiru w Baranowiczach, dnia 23 sierpnia 1926 r.; Abram Kallecki, dnia 12 sierpnia 1926 r.; Kazimierz Chwalibóg Watrakiewicz, dnia 19 sierpnia 1926 r.; Stefan Lent, dnia 28 sierpnia 1926 r.; Jan Wiktor Lesman, dnia 28 sierpnia 1926 r.; Michał Hamburger, dnia 28 sierpnia 1926 r.; Leonard Trawiński, dnia 28 sierpnia 1926 r.; Władysław Szulc, dnia 31 sierpnia 1926 r. — aplikanci w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie.

Zwolniony z urzędu: Tadeusz Brodzikowski, komornik w okręgu sądu okręgowego we Włocławku z siedzibą w Lipnie, dnia 4 sierpnia 1926 r.;

Przeniesieni w stan spoczynku na skutek podania: Hieronim Korczak Wierzchowski, sędzia sądu okręgowego we Lwowie, dnia 4 sierpnia 1926 r.; Stanisław Wierzbicki, sędzia sądu okręgowego w Nowogródku, dn. 10 sierpnia 1926 r., z dn. 31 sierpnia 1926 r.; Stanisław Meysner, sędzia sądu apelacyjnego w Poznaniu, dn. 12 sierpnia 1926 r., z dn. 31 sierpnia 1926 r.; Henryk Jachimski, sędzia sądu apelacyjnego w Poznaniu, dn. 12 sierpnia 1926 r., z dn. 31 sierpnia 1926 r.; Niewiadomski Turek Juwenal, sędzia sądu okręgowego we Lwowie, dn. 17 sierpnia 1926 r.; Waclaw Radajewski, Prezes Senatu przy sądzie apelacyjnym w Poznaniu, dn. 17 sierpnia 1926 r., z dn. 31 grudnia 1926 r.; Feliks Górski, sędzia sądu okręgowego w Rzeszowie, dn. 28 sierpnia 1926 r.

Zmarli: Bolesław Jan Bilek, naczelnik sądu powiatowego w Obertynie, dnia 14 lipca 1926 r.; Stefan Szutowski, komornik przy sądzie okręgowym w Warszawie, dnia 19 sierpnia 1926 r.

ADWOKATURA.

Obwieszczenie.

Rada Adwokacka w Warszawie niniejszem ogłasza co następuje:

Zgłosili się o przyjęcie w poczet aplikantów adwokackich: Edward Hayden, aplikant przy sądzie apelacyjnym w Warszawie, zam. w Warszawie przy ul. Fredry 2, z siedzibą w Warszawie,

Marjan Tempel, aplikant przy sądzie okręgowym w Warszawie, zam. w Warszawie przy ul. Grzybowskiej 2, z siedzibą w Warszawie, Michał Hamburger, aplikant przy sądzie okręgowym w Warszawie, zam. w Warszawie przy ul. Nowogrodzkiej 48, z siedzibą w Warszawie, Jan Gutowski, aplikant sądowy przy sądzie okręgowym w Warszawie, zam. w Warszawie przy ul. Foksal 18, z siedzibą w Warszawie, Ryszard Banasz, b. pom. adwokata przys., zam. w Łodzi przy ul. Moniuszki 11, z siedzibą w Łodzi, Emil Asterblum, aplikant sądowy, zam. w Warszawie przy ul. Granicznej 14, z siedzibą w Warszawie, Stefan Kossakowski, aplikant sądowy, zam. w Łodzi przy ul. Juljana 4, z siedzibą w Łodzi, Gustaw Grynszpan, aplikant sądowy, zam. w Warszawie przy ul. Ogrodowej 29, z siedzibą w Warszawie.

Przenieśli swe siedziby:

Adwokat Mieczysław Zdzenicki z Warszawy do Kalisza,
Aplikantka adw. Irena Płazewska z Warszawy do Siedlec.

Zostali wykreśleni z listy adwokatów:

Adwokat Piotr Brzosko, zam. w Suwałkach — wskutek śmierci,
Adwokat Jan K. Kiersnowski, zam. w Warszawie — wskutek śmierci.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie.

Zmarł:

Dr. Herman Heller adwokat w Tarnowie, dnia 29 sierpnia 1926 r., a jego substytutem ustanowiono D-ra Józefa Schützera adwokata w Tarnowie.

KONKURSY:

We lwowskim okręgu apelacyjnym opróżniły się posady urzędników kancelaryjnych w VIII stopniu służbowym w następujących sądach: w sądzie okręgowym w Stanisławowie, tudzież w sądach powiatowych: w Monasterzyskach, Podhajcach, Ustrzykach i Zborowie (po jednej posadzie).

Należy udokumentowane podania kompetencyjne o te posady lub w innych sądach tutejszego okręgu apelacyjnego w międzyczasie opróżnić się mogące, wnosić należy do dnia 5 października 1926 r. w drodze służbowej do prezesa sądu apelacyjnego we Lwowie.

Opróżniły się posady sędziów sądu okręgowego w Gnieźnie i w Bydgoszczy. Kandydaci o te posady wniosą podania w drodze służbowej na ręce prezesa sądu apelacyjnego w Poznaniu do dnia 10 października 1926 r.

Opróżniły się posady sędziów sądu apelacyjnego w Poznaniu. Kompetenci o te posady wniosą podania w drodze służbowej na ręce prezesa sądu apelacyjnego w Poznaniu do dnia 10 października 1926 r.

We lwowskim okręgu apelacyjnym opróżniły się posady urzędników kancelaryjnych w X stopniu służbowym w następujących sądach: we Lwowie, Brzeżanach, Kołomyi, Przemyślu, Samborze, Sanoku, Stanisławowie, Złoczowie, Bełzie, Birczy, Bolechowie, Borszczowie, Brodach, Buczaczu, Budzanowie,

Busku, Chodorowie, Cieszanowie, Delatynie, Dobromilu, Drohobyczu, Dynowie, Gródka Jagiellońskim, Gwoźcu, Horodence, Husiatynie, Jabłonowie, Janowie, Jaworowie, Kałuszu, Kopyczyńcach, Kosowie, Kozowej, Krakowcu, Kutach, Lubaczowie, Mikulińcach, Mościskach, Mostach wielkich, Nadwornie, Olesku, Ottynji, Peczeniżynie, Podbużu, Podhajcach, Podwołoczyskach, Potoku złotym, Radymnie, Rohatynie, Rożniatowie, Rymanowie, Sądowej Wiszni, Skałacie, Skolem, Sokalu, Sołotwinie, Starym Samborze, Tłumaczu, Tłustem, Trembowli, Turce, Tyśmienicy, Uhnowie, Ustrzykach, Winnikach, Zabłotowie, Zbarażu, Zborowie, Żabiu, Żółkwi, Żurawnie.

Należyście udokumentowane podania kompetencyjne o te posady lub w innych sądach tutejszego okręgu apelacyjnego w międzyczasie opróżnić się mogące, wnosić należy do dnia 10 października 1926 r. w drodze służbowej do prezesa sądu apelacyjnego we Lwowie.

We lwowskim okręgu apelacyjnym opróżniły się posady urzędników kancelaryjnych w IX stopniu służbowym w następujących sądach: we Lwowie (sąd okręgowy), Przemyślu, Samborze, Sanoku, Bołszowcach, Bukowsku, Chodorowie, Dobromilu, Drohobyczu, Dubiecku, Jabłonowie, Kutach, Lutowiskach, Nowem siole, Podkamieniu, Podwołoczyskach, Potoku złotym, Rymanowie, Śniatynie, Sołotwinie, Starym Samborze, Tłustem, Trembowli.

Należyście udokumentowane podania kompetencyjne o te posady lub w innych sądach tutejszego okręgu apelacyjnego w międzyczasie opróżnić się mogące, wnosić należy do dnia 10 października 1926 r. w drodze służbowej do prezesa sądu apelacyjnego we Lwowie.

We wszystkich sądach tutejszego okręgu apelacyjnego wakują stanowiska XI stopnia służbowego.

Należyście udokumentowane podania kompetencyjne o te posady wnosić należy do dnia 10 października 1926 r. w drodze służbowej do prezesa sądu apelacyjnego we Lwowie.

W najbliższym czasie opróżni się posada naczelnika sądu powiatowego w Starym Sączu.

Podania o tę posadę względnie o inne równorzędne, w międzyczasie opróżnić się mogące, należy wnosić w drodze służbowej do prezesa sądu apelacyjnego w Krakowie najdalej do dnia 20 października 1926 r.

Na opróżnioną posadę podprokuratora przy sądzie okręgowym w Ostrowie Wielkopolskim ewentualnie na taką samą posadę opróżnić się mogącą przy innym sądzie okręgowym w apelacji poznańskiej rozpisuje się konkurs z terminem do wnoszenia podań należyście udokumentowanych w drodze służbowej na ręce prokuratora przy sądzie apelacyjnym w Poznaniu do dnia 21 października 1926 r.

Na opróżnioną posadę podprokuratora przy sądzie apelacyjnym w Poznaniu rozpisuje się konkurs z terminem do wnoszenia podań należyście udokumentowanych w drodze służbowej na ręce prokuratora przy sądzie apelacyjnym w Poznaniu do dnia 22 października 1926 r.